

بینامتنیت قرآن و حدیث در مدیحه نبوی ابن داغر حلّی

۱. حسن مجیدی*، ۲. راضیه رزم‌آرا**

۱. دانشیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه حکیم سبزواری، سبزواری، ایران
۲. کارشناس ارشد زبان و ادبیات عرب دانشگاه حکیم سبزواری، سبزواری، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۸/۰۷؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۱/۱۵)

چکیده

یکی از موضوعات شعری که از صدر اسلام رواج یافت و در طول چهارده قرن پیاپی قصاید بی‌شماری در باب آن سروده شده، مدح پیامبر گرامی اسلام^(ص) است که چکامه‌سرایان بسیاری در دوره‌های مختلف به وصف وجوه و حوادث مختلف زندگی ایشان پرداخته‌اند. یکی از این سرایندگان سخنور، «مغاس بن داغر حلّی»، شاعر شیعی قرن نهم هجری است که با دلباختگی خویش قاصیده‌های بسیاری در راه دوستی پیام‌آور ختمی مرتبت و اهل بیت مطهر ایشان دارد. وی در یکی از مدایح نبوی خود که ۴۶ بیت دارد و با مطلع «عَرَجَ عَلَيَّ الْمُصْطَفَىٰ يَا سَائِقَ النَّجْبِ * عَرَجَ عَلَيَّ خَيْرِ مَبْعُوثٍ وَ خَيْرِ نَبِيٍّ» آغاز می‌شود و سید علی عاشور، آن را در موسوعه زینب‌الکبری^(ع) گرد آورده، مناقب و مقام پیامبر، وصف نام و منزلت وی در کتاب‌های آسمانی پیشین، رخدادهای زمان ولادت و... را به رشته نظم درآورده‌است و قاصیده را با مسئله نصب و غضب خلافت حضرت علی^(ع) به پایان می‌برد. این مقاله بر آن است که با ترجمه روان اثر، با استناد به آیات و منابع حدیثی-روایی به شرح این قاصیده ارزنده بپردازد.

کلیدواژه‌ها: بینامتنیت، قرآن، حدیث، مدح، مغاس بن داغر حلّی.

* E-mail: Majidi.dr@gmail.com (نویسنده مسئول)

** E-mail: Razmara8794@gmail.com